

I september 1999 blev Taiwan udsat for voldsomme jordskælv med et stort antal ofre, og internationale hjælpeorganisationer, herunder Internationalt Røde Kors, blev forsinket i arbejdet med at fremskaffe hjælp på grund af Taiwans manglende deltagelse i WHO's arbejde. Taiwan er også afskåret fra at deltage i FAO/WHO's Codex Alimentus Commission, der arbejder for at beskytte forbrugernes sundhed og for fremme af koordinering af fødevarerstandarder.

Der vil være klare fordele ved at sikre Taiwan adgang til organisationen. Ved medlemskab vil Taiwan således bl.a. blive inddraget i det internationale arbejde med udveksling af oplysninger om epidemiske sygdomme. Det må betegnes som en direkte mangel i det internationale sygdomsforebyggende samarbejde – og dermed som en unødvendig risiko – at en så relativt stor nation som Taiwan er udelukket.

Taiwan har et højt udviklet sundhedssystem, der tåler sammenligning med vestlige lande. Taiwan har Asiens højeste forventede levealder, 72 år for mænd og 78 år for kvinder og mødre- og børnedødelighedsrater på linje med vestlige lande. Taiwan har et offentligt sygesikringssystem, har som det første land i området udryddet kopper, malaria, pest og polio og er det første land i Asien, der tilbyder gratis børnevaccinationer mod smitsom leverbetændelse.

Taiwan har gennem årene i internationale nødhjælpsaktioner bidraget med lægelig assistance og medicin. Som eksempler inden for de seneste år kan nævnes omfattende finansiel bistand og praktisk nødhjælp til El Salvador og nødhjælp til Afghanistan og til Amerikansk Røde Kors.

Begrundelse for at udelukke Taiwan fra WHO

Danmark har tidligere afvist at støtte Taiwans optagelse i Verdenssundhedsorganisationen. Spørgsmålet har i Folketinget været behandlet ved spm. nr. 823 af 17/12 1999, hvor Birthe Skaarup (DF) bad udenrigsministeren oplyse, om regeringen vil arbejde for, at Taiwan kan blive optaget som medlem af WHO og i benægtende fald oplyse om årsagen hertil.

I begrundelsen for spørgsmålet henvistes bl.a. til, at Danmark ofte går i spidsen, når nye lande anerkendes eller når nye lande ønsker optagelse i internationale organisationer. Spørgeren gjorde opmærksom på, at der ud fra humane, læge- og sundhedsfaglige kriterier ikke er noget, der taler imod, at Taiwan skulle kunne blive fuldgældigt medlem.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen) svarede:

»Danmark fastholder i lighed med andre vestlige lande og et stort flertal af FN's medlemslande en ét-

Kina politik. Dette indebærer i overensstemmelse med FN's Generalforsamlings resolution nr. 2758 fra 1971, at Danmark alene anerkender Folkerepublikken Kina som repræsentant for Kina i FN. Taiwans optagelse i World Health Organisation ville være i strid med resolution 2758 og med den danske ét-Kina politik. Regeringen har ingen planer om at ændre Danmarks anerkendelsespolitik over for Taiwan, som har været gældende, siden Danmark oprettede diplomatiske forbindelser med Folkerepublikken Kina i 1950.«

Ét-Kina-politikken bygger på den anskuelse, at Taiwan er en oprørsk provins, der midlertidigt ikke er under Folkerepublikken Kinas ledelse. Det afspejler efter forslagsstillernes bedømmelse ikke realiteterne. Tværtimod er Taiwan både faktisk og retligt en selvstyrende nation på eget territorium, med eget parlament, egen regering, der udøver effektiv kontrol, og dermed så veldefineret som selvstændig nation, at det efter almindeligt anerkendte folkeretlige principper bør føre til Taiwans anerkendelse som selvstændig nation. Mens Folkerepublikken Kina lider under årtiers planøkonomisk, kommunistisk styre med mangelfuld respekt for borgernes frihedsrettigheder, har Taiwan udviklet sig som en demokratisk nation med et parlamentarisk system.

Det er således forslagsstillerne holdning, at udenrigsministerens begrundelse fra 1999 ikke længere er udtryk for en tidssvarende tankegang.

Endvidere må det fremhæves, at vedtagelse af beslutningsforslaget alene sikrer Danmarks støtte til, at Taiwan opnår at kunne deltage med observatørstatus i den årlige Verdenssundhedsforsamling, WHA, hvortilmod forslaget ikke fastlåser Danmarks stilling til, om eller hvornår Taiwan bør optages som fuldgældigt medlem af WHO. Vedtagelse af beslutningsforslaget fastlåser heller ikke på nogen måde den danske regerings holdning til spørgsmålet om anerkendelse af Taiwan som suveræn stat.

Endelig må fremhæves, at det er urimeligt og unfair at udelukke en så relativt stor nation som Taiwan fra internationalt samarbejde på det sundhedsmæssige område.

Det er efter forslagsstillernes opfattelse kun et spørgsmål om tid, før EU, hvis medlemslande alle har udstrakte handelsrelationer med Taiwan, anerkender Taiwan som en selvstændig nation og støtter landets udveksling af diplomatiske repræsentanter med andre lande, optagelse i internationale samarbejdsorganisationer etc.

Det vil ud fra enhver saglig betragtning være nyttigt, at Danmark allerede nu går i spidsen for dette arbejde. Selv om Taiwans optagelse i WHA ikke i sig